

กวด. 197
วันที่ 11.10.65
เวลา 17.11

สลด. (eMail)

ส่ง : กวด.

รับที่ : ร10886/65

11 ต.ค. 2565 เวลา 17.20 น.

ที่ คค (ปคร) ๐๒๐๘/ ๕๑๐

คณะกรรมการการบินพลเรือน
กระทรวงคมนาคม
ถนนราชดำเนินนอก กทม. ๑๐๑๐๐

๑๑ ตุลาคม ๒๕๖๕

เรื่อง (ร่าง) นโยบายด้านการบินพลเรือนของประเทศ พ.ศ. ๒๕๖๕-๒๕๘๐

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. สำเนาหนังสือสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย ที่ กพท ๑๔/๔๒๒๗
ลงวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๖๕
๒. (ร่าง) นโยบายด้านการบินพลเรือนของประเทศ พ.ศ. ๒๕๖๕-๒๕๘๐
๓. (ร่าง) ประกาศคณะกรรมการการบินพลเรือน เรื่อง นโยบายด้านการบินพลเรือน
ของประเทศ พ.ศ. ๒๕๖๕-๒๕๘๐
๔. มติคณะกรรมการการบินพลเรือน ครั้งที่ ๔/๒๕๖๕
๕. Checklist การเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรี

ด้วยคณะกรรมการการบินพลเรือนขอเสนอเรื่อง (ร่าง) นโยบายด้านการบินพลเรือนของ
ประเทศ พ.ศ. ๒๕๖๕-๒๕๘๐ มาเพื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณา โดยเรื่องนี้เข้าข่ายเรื่องที่จะต้องนำเสนอ
คณะรัฐมนตรีตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๔ (๑)
เรื่องที่ถูกกฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะรัฐมนตรีหรือให้ต้องเสนอคณะรัฐมนตรี รวมทั้งสอดคล้อง/
เป็นการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติในด้านการสร้างรายได้และการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

ทั้งนี้ เรื่องดังกล่าวมีรายละเอียด ดังนี้

๑. เรื่องเดิม

พระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ
การเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง กำหนดให้คณะกรรมการการบินพลเรือน
มีหน้าที่และอำนาจในการกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการบินพลเรือนของประเทศ ดังนี้

(๑) กำหนดนโยบายด้านการบินพลเรือนของประเทศ และพิจารณาอนุมัติ
แผนนิรภัยในการบินพลเรือนแห่งชาติ แผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ แผนอำนวยความสะดวก
ในการบินพลเรือนแห่งชาติ แผนแม่บทการจัดตั้งสนามบินพาณิชย์ของประเทศ และแผนด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการ
การบินพลเรือนที่คณะกรรมการการบินพลเรือนกำหนด

(๓) กำหนดนโยบายเพื่อคุ้มครองสิทธิของผู้โดยสารหรือผู้ใช้บริการในภาคอุตสาหกรรมการบิน

(๔) กำหนดนโยบายเกี่ยวกับการใช้ห้วงอากาศที่ใช้ในการเดินอากาศของประเทศไทย

/ และตาม...

และตามมาตรา ๑๕ วรรคสอง กำหนดให้นโยบายด้านการบินพลเรือนของประเทศตาม (๑) ให้คณะกรรมการการบินพลเรือนเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ เมื่อคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบแล้ว ให้แจ้งให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องทราบเพื่อถือปฏิบัติให้เป็นไปตามนโยบายด้านการบินพลเรือนของประเทศดังกล่าว

๒. เหตุผลและความจำเป็นที่ต้องเสนอคณะรัฐมนตรี

พระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๑๕ วรรคหนึ่งและวรรคสอง ได้กำหนดให้คณะกรรมการการบินพลเรือน มีหน้าที่และอำนาจในการกำหนดนโยบายด้านการบินพลเรือนของประเทศ และให้คณะกรรมการการบินพลเรือน เสนอนโยบายด้านการบินพลเรือนของประเทศต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ เมื่อคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบแล้ว ให้แจ้งหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องทราบเพื่อถือปฏิบัติให้เป็นไปตามนโยบายด้านการบินพลเรือนของประเทศดังกล่าว ดังนั้น คณะกรรมการการบินพลเรือนจึงจำเป็นต้องนำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ (ร่าง) นโยบายด้านการบินพลเรือนของประเทศ พ.ศ. ๒๕๖๕-๒๕๘๐ ก่อนแจ้งหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องทราบเพื่อถือปฏิบัติให้เป็นไปตามนโยบายด้านการบินพลเรือนของประเทศดังกล่าว ทั้งนี้ เห็นสมควรนำเสนอคณะรัฐมนตรีเป็นเรื่องเร่งด่วน เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนงานด้านการบินพลเรือนของประเทศที่มีประสิทธิภาพ เกิดประสิทธิผล และบูรณาการหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างเป็นระบบต่อไป

๓. สารสำคัญและข้อเท็จจริง

คณะกรรมการการบินพลเรือน ได้มีคำสั่งที่ ๔/๒๕๖๔ สั่ง ณ วันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๖๔ แต่งตั้งคณะกรรมการนโยบายและยุทธศาสตร์การขนส่งทางอากาศ เพื่อพิจารณาเสนอแนะการกำหนดนโยบายด้านการบินพลเรือนของประเทศให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล ซึ่งมีผู้ทรงคุณวุฒิด้านต่างๆ ประกอบด้วย ด้านการบริหารจัดการองค์กรและกิจการการบิน ด้านกฎหมายการขนส่งทางอากาศ ด้านการบริหารจัดการองค์กรและความเสี่ยง ด้านโครงสร้างพื้นฐานและระบบคมนาคมขนส่ง ร่วมเป็นอนุกรรมการ และคณะอนุกรรมการดังกล่าว ได้มีคำสั่งที่ ๑/๒๕๖๔ สั่ง ณ วันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๖๔ แต่งตั้งคณะทำงานจัดทำนโยบายด้านการบินพลเรือนของประเทศ เพื่อจัดทำ (ร่าง) นโยบายด้านการบินพลเรือนของประเทศ พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๘๐ โดยมีผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารจัดการองค์กรและกิจการการบิน การบริหารจัดการองค์กรและความเสี่ยง โครงสร้างพื้นฐานและระบบคมนาคมขนส่ง กฎหมายการขนส่งทางอากาศ กฎหมายการบินและการคุ้มครองผู้บริโภค กฎหมายมหาชน วิศวกรรมและเทคโนโลยีอากาศยาน และกลยุทธ์อุตสาหกรรมการบินและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ร่วมเป็นทำงาน ซึ่งคณะทำงานดังกล่าวได้จัดทำ (ร่าง) นโยบายด้านการบินพลเรือนของประเทศ พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๘๐ แล้วเสร็จ รวมทั้งได้มีการรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้เสีย เช่น สายการบิน ผู้ให้บริการท่าอากาศยาน ผู้ทำงานทางอากาศ เรียบร้อยแล้ว และได้นำเสนอคณะอนุกรรมการนโยบายและยุทธศาสตร์การขนส่งทางอากาศพิจารณานำเสนอคณะกรรมการการบินพลเรือนในคราวประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๖๕ ซึ่งคณะกรรมการการบินพลเรือนได้มีมติให้กำหนดนโยบายด้านการบินพลเรือนของประเทศ โดยอาศัยอำนาจตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๑) (๓) และ (๔) และให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ (ร่าง) นโยบายด้านการบินพลเรือนของประเทศตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ ต่อไป ซึ่ง (ร่าง) นโยบายด้านการบินพลเรือนของประเทศ พ.ศ. ๒๕๖๕-๒๕๘๐ มีสาระสำคัญสรุปได้ ดังนี้

๓.๑ เป้าหมายหลัก

เป้าหมายหลักของนโยบายด้านการบินพลเรือนของประเทศ พ.ศ. ๒๕๖๕-๒๕๘๐ ได้กำหนดให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี และแผนระดับที่ ๒ ซึ่งได้แก่ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ร่างแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนการปฏิรูปประเทศ และแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ รวมทั้งประเด็นสำคัญด้านการบินและการขนส่งทางอากาศต่าง ๆ ซึ่งสามารถเชื่อมโยงไปยังเป้าหมายของนโยบายแต่ละด้านได้อย่างครอบคลุมและเหมาะสม ได้แก่

(๑) เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้วยระบบคมนาคมขนส่งทางอากาศที่มีคุณภาพ ต้นทุนเหมาะสม และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อขับเคลื่อนระบบเศรษฐกิจของประเทศและการเป็นศูนย์กลางการบินของภูมิภาค

(๒) มีระบบการบินที่ปลอดภัย และมีประสิทธิภาพตามมาตรฐานสากล

(๓) มีความพร้อมสำหรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต

(๔) ก่อให้เกิดผลประโยชน์แก่ประเทศชาติและประชาชนในทุกมิติ

๓.๒ นโยบายด้านการบินพลเรือนของประเทศ พ.ศ. ๒๕๖๕-๒๕๘๐

นโยบายด้านการบินพลเรือนของประเทศ พ.ศ. ๒๕๖๕-๒๕๘๐ ได้พิจารณาจัดทำให้ครอบคลุมถึงการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการบินพลเรือน และสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย รวมถึงแนวโน้มของอุตสาหกรรมการบินในอนาคต เพื่อให้สามารถเตรียมการรองรับได้ทันต่อการเติบโตดังกล่าว ดังนั้น คณะกรรมการการบินพลเรือนจึงได้กำหนดนโยบายด้านการบินพลเรือนของประเทศ พ.ศ. ๒๕๖๕-๒๕๘๐ จำนวน ๑๓ นโยบาย และเพื่อให้สอดคล้องกับแนวทางที่องค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศ (International Civil Aviation Organization: ICAO) กำหนดไว้ จึงจัดกลุ่มทั้ง ๑๓ นโยบายออกเป็น ๓ ด้าน ประกอบด้วย

(๑) นโยบายด้านเศรษฐกิจการบิน

กิจกรรมการบินพลเรือนโดยเฉพาะด้านเศรษฐกิจการบินมีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติในการช่วยเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจของประเทศ การกำกับดูแลทางเศรษฐกิจการบินจึงควรมีเป้าหมายเพื่อการสร้างผลประโยชน์สาธารณะเป็นส่วนรวม โดยให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลผลประโยชน์ระหว่างผู้บริโภคหรือผู้ใช้บริการ และผู้ผลิตหรือผู้ให้บริการ เพื่อให้ตลาดสามารถเติบโตได้อย่างยั่งยืน กิจกรรมแต่ละประเภทมีระดับความจำเป็นที่ต้องกำกับดูแลแตกต่างกัน จึงต้องกำหนดกลไกในการกำกับดูแลที่สอดคล้องกับลักษณะเฉพาะของประเภทกิจการ รวมถึง การอนุญาตที่เกี่ยวข้องกับกิจการการบินพลเรือนที่ใช้เป็นเครื่องมือทางนโยบายในการกำกับดูแล ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อการเข้าสู่ตลาดของผู้ประกอบการ จึงควรอยู่บนหลักการของการกำกับเท่าที่จำเป็นเฉพาะกิจการที่อาจส่งผลกระทบต่อสาธารณะหรืออยู่ในโครงสร้างตลาดที่กลไกการแข่งขันโดยเสรีไม่สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อไม่ให้เป็นการอุปสรรคต่อการประกอบกิจการพัฒนาความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการ นอกจากนี้ ระบบเศรษฐกิจการบินจะต้องครอบคลุมถึงผู้บริโภคในอุตสาหกรรมการบินและการให้บริการ เพื่อให้เกิดความพึงพอใจจึงต้องยึดหลักการตามกฎหมายระหว่างประเทศและหลักสิทธิมนุษยชน เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของผู้ใช้บริการให้ได้มากที่สุด ดังนั้น จึงควรกำหนดนโยบายด้านเศรษฐกิจการบินให้ครอบคลุมเพื่อขับเคลื่อนอุตสาหกรรมการบินในเรื่องต่างๆ ให้บรรลุเป้าหมาย จำนวน ๖ นโยบาย ได้แก่

(๑.๑) นโยบายระบบเศรษฐกิจการบิน

- ๑) ระบบบริหารนโยบายเศรษฐกิจการบินพลเรือนที่ช่วยขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศให้ก้าวหน้าได้อย่างยั่งยืน
- ๒) ผู้ประกอบการไทยในกิจการการบินพลเรือนเข้มแข็งและมีขีดความสามารถในการแข่งขันในระดับสากล

(๑.๒) นโยบายความตกลงว่าด้วยบริการการเดินอากาศและการเปิดเสรีการขนส่งทางอากาศ

- ๑) การมีบริการการขนส่งทางอากาศที่หลากหลายและโครงข่ายการเชื่อมต่อเที่ยวบินเพื่อการเป็นศูนย์กลางการบินระดับภูมิภาค
- ๒) การทำให้สายการบินสัญชาติไทยเข้าสู่ตลาดเส้นทางบินระหว่างประเทศได้อย่างเป็นธรรมและสามารถเติบโตอย่างต่อเนื่อง
- ๓) การทำให้ประชาชนเข้าถึงบริการขนส่งทางอากาศในเส้นทางการบินภายในประเทศได้อย่างทั่วถึงและเท่าเทียม

(๑.๓) นโยบายการกำหนดอัตราค่าบริการ

- ๑) การกำหนดระดับราคาต้องเข้าถึงได้และเป็นธรรม
- ๒) การจัดให้มีกฎเกณฑ์ในการกำกับดูแลอัตราค่าบริการที่มุ่งผลสัมฤทธิ์อย่างเป็นรูปธรรม

(๑.๔) นโยบายกำกับดูแลทางเศรษฐกิจของผู้ประกอบกิจการการบินพลเรือนผู้ดำเนินงานสนามบินสาธารณะ และผู้ให้บริการการเดินอากาศ

- ๑) การสร้างความพึงพอใจให้กับผู้ใช้บริการในกิจการขนส่งทางอากาศเพื่อการพาณิชย์เพื่อให้ผู้ให้บริการสามารถเติบโตได้อย่างยั่งยืน
- ๒) การมุ่งสร้างผลประโยชน์ให้กับส่วนรวมและมุ่งสู่การเป็นผู้นำด้านโครงสร้างพื้นฐานการขนส่งทางอากาศของภูมิภาคในกิจการสนามบินสาธารณะและบริการการเดินอากาศ
- ๓) การสร้างโอกาสและเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจในกิจการ การทำงานทางอากาศ

(๑.๕) นโยบายเกี่ยวกับการอนุญาตในกิจการการบินพลเรือน

การส่งเสริมให้เกิดการแข่งขันอย่างสร้างสรรค์และการพัฒนาที่ยั่งยืนในการกำกับดูแลเกี่ยวกับการอนุญาตกิจการด้านการบินพลเรือน

(๑.๖) นโยบายคุ้มครองสิทธิผู้บริโภคในอุตสาหกรรมการบิน

การพัฒนากลไกการคุ้มครองผู้บริโภคให้ครอบคลุมตั้งแต่ก่อนเข้ารับบริการ ระหว่างการรับบริการและหลังการรับบริการภายใต้ความสมดุลระหว่างการคุ้มครองกับการแข่งขันในอุตสาหกรรม

(๒) นโยบายด้านโครงสร้างพื้นฐาน

โครงสร้างพื้นฐานของระบบการบินพลเรือน ประกอบไปด้วยโครงสร้างพื้นฐานทางกายภาพ ตั้งแต่ระบบห้วงอากาศและระบบการเดินอากาศ โครงสร้างด้านระบบท่าอากาศยาน การดำเนินงานขององค์กรกำกับและกฎหมาย การพัฒนาบุคลากรในอุตสาหกรรมการบิน และการส่งเสริมผู้ดำเนินการเดินอากาศและการบินทั่วไป ดังนั้น จึงได้กำหนดนโยบายเพื่อพัฒนาขีดความสามารถของระบบการบินพลเรือนอย่างมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติครอบคลุมมิติที่สำคัญ ทั้งขีดความสามารถในการรองรับประสิทธิภาพการดำเนินงาน คุณภาพการให้บริการ และการบูรณาการการพัฒนาร่วมกัน โดยมีนโยบายเพื่อขับเคลื่อนนโยบายด้านโครงสร้างพื้นฐานเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย จำนวน ๕ นโยบาย ได้แก่

(๒.๑) นโยบายการพัฒนาระบบห้วงอากาศและการเดินอากาศของประเทศ

- ๑) การพัฒนาความสามารถในการจัดสรรและจัดการห้วงอากาศอย่างทั่วถึงและคุ้มค่า
- ๒) การบูรณาการการพัฒนาระบบการเดินอากาศอย่างเชื่อมโยง
- ๓) การมุ่งเน้นคุณภาพและประสิทธิภาพการบริการการเดินอากาศ
- ๔) การพัฒนาระบบห้วงอากาศและระบบการเดินอากาศที่ยั่งยืน

ในระดับชั้นนำของภูมิภาค

(๒.๒) นโยบายการพัฒนาระบบท่าอากาศยานของประเทศ

- ๑) การพัฒนาระบบท่าอากาศยานเพื่อส่งเสริมเศรษฐกิจและสนับสนุนสังคมและชุมชนในพื้นที่ให้มีความเข้มแข็ง
- ๒) การบูรณาการและการมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงในการพัฒนาและดำเนินงานท่าอากาศยาน
- ๓) การพัฒนาให้เกิดระบบท่าอากาศยานอัจฉริยะที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพ ตอบสนองความต้องการของประชาชน
- ๔) การมุ่งพัฒนาระบบท่าอากาศยานที่ยั่งยืนและเป็นมิตรกับทุกชีวิต

(๒.๓) นโยบายการพัฒนาองค์กรกำกับและกฎหมาย

- ๑) การมีระบบและองค์กรกำกับที่มีทรัพยากรที่เพียงพอมีความสามารถในการรองรับการเปลี่ยนแปลง มีความโปร่งใส และมีความเป็นอิสระในการดำเนินการตามมาตรฐานสากลได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- ๒) การมีกฎหมายที่สามารถสร้างผลลัพธ์ได้ตามเป้าหมายเชิงนโยบายด้านการบินพลเรือน สามารถปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงได้อย่างคล่องตัวและทัน่วงที

/ (๒.๔) นโยบาย...

**(๒.๔) นโยบายการพัฒนาบุคลากรในการขนส่งทางอากาศและ
อุตสาหกรรมการบิน**

๑) การพัฒนาทุนมนุษย์และทุนปัญญาที่สอดคล้องกับมาตรฐานและความต้องการในปัจจุบันและอนาคต สามารถแข่งขันได้ในระดับสากล

(๒.๕) นโยบายการส่งเสริมกิจการการบินพลเรือน

๑) การเพิ่มความสามารถของกิจการการบินพลเรือนในการสนับสนุนการพัฒนาและแก้ปัญหาอย่างบูรณาการ

๒) การทำให้เกิดผลงานวิจัยและนวัตกรรม และใช้ประโยชน์ได้จริงทั้งในเชิงเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม

(๓) นโยบายด้านมาตรฐานการบิน

การบินพลเรือนเป็นกิจการสาธารณะที่ต้องมีการกำกับดูแลเพื่อให้เป็นไปตามบทบัญญัติในอนุสัญญาการบินพลเรือนระหว่างประเทศ มาตรฐาน และข้อพึงปฏิบัติ/นโยบาย รวมทั้งแผนงานต่าง ๆ ที่สำคัญขององค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศ ตลอดจนมาตรฐานอันเป็นที่ยอมรับในระดับสากล มาตรฐานและนโยบายที่สำคัญ ซึ่งประเทศไทยได้กำหนดไว้แล้วตามพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ รวม ๓ ด้าน ได้แก่ นโยบายนิรภัยในการบินพลเรือนแห่งชาติ นโยบายการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ และนโยบายการอำนวยความสะดวกในการบินพลเรือนแห่งชาติ อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันประชาคมโลกได้ให้ความสำคัญและมีแรงผลักดันให้กิจการการบินมีความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้น ดังนั้น จึงได้กำหนดนโยบายด้านสิ่งแวดล้อมการบินขึ้น ทั้งนี้ การนำเสนอนโยบายด้านมาตรฐานการบินในครั้งนี้ ประกอบด้วย นโยบายนิรภัยในการบินพลเรือนแห่งชาติที่ครอบคลุมความครอบคลุมและได้ปรับปรุงแก้ไขให้สอดคล้องตามมาตรฐานสากลแล้ว และนโยบายด้านสิ่งแวดล้อมการบินที่เป็นนโยบายใหม่ ส่วนนโยบายการรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติได้มีการนำเสนอต่อคณะรัฐมนตรีและได้รับความเห็นชอบแล้วเมื่อวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๔ และนโยบายการอำนวยความสะดวกในการบินพลเรือนแห่งชาติจะนำเสนอต่อคณะรัฐมนตรีอีกครั้งเมื่อครบกำหนดวาระทบทวนต่อไป โดยมีรายละเอียดของนโยบายด้านสิ่งแวดล้อมการบิน และนโยบายนิรภัยในการบินพลเรือนแห่งชาติ ดังนี้

(๓.๑) นโยบายด้านสิ่งแวดล้อมการบิน

๑) การมุ่งลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในกิจการการบิน

๒) การมุ่งลดผลกระทบทางเสียงจากอากาศยาน

(๓.๒) นโยบายนิรภัยในการบินพลเรือนแห่งชาติ

๑) การจัดทำแผนนิรภัยในการบินพลเรือนแห่งชาติให้มีประสิทธิภาพผ่านการจัดการความเสี่ยงด้านความปลอดภัย ที่จะช่วยส่งเสริมความปลอดภัยและประสิทธิภาพของระบบการบินของประเทศ ซึ่งรวมถึงการจัดให้มีระบบการกำกับดูแลด้านความปลอดภัย เพื่อให้มั่นใจว่ามีการดำเนินการตามมาตรฐานสากลที่กำหนดไว้ และมีการวิเคราะห์ข้อมูลด้านความปลอดภัยเพื่อใช้ในการกำหนดภาพความเสี่ยง (Risk Profile) ขององค์กรด้านการบินพลเรือน

๒) พัฒนามาตรฐานความปลอดภัยด้านการบินพลเรือนของประเทศให้สอดคล้องกับมาตรฐานและข้อพึงปฏิบัติขององค์การการบินระหว่างประเทศ โดยคำนึงถึงความเหมาะสม โปร่งใส และเป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล

๓) สำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย คณะกรรมการสอบสวนอุบัติเหตุและอุบัติการณ์ของอากาศยาน และคณะกรรมการค้นหาและช่วยเหลืออากาศยานประสบภัยแห่งชาติ ต้องได้รับการจัดสรรทรัพยากรทางการเงินและทรัพยากรบุคคลอย่างเพียงพอ เพื่อให้มั่นใจว่าการจัดการด้านนิรภัยและการกำกับดูแลด้านความปลอดภัยของระบบการบินพลเรือนของประเทศไทยมีประสิทธิภาพ รวมถึงมีการบริหารจัดการความสามารถของบุคลากรของสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย และคณะกรรมการสอบสวนอุบัติเหตุและอุบัติการณ์ของอากาศยาน ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

๔) ส่งเสริมให้เกิดวัฒนธรรมความปลอดภัยเชิงบวกในระบบการบินของประเทศทั้งหมด โดยส่งเสริมให้เกิดการแลกเปลี่ยนข้อมูลด้านความปลอดภัยและสารสนเทศ ด้านความปลอดภัยระหว่างองค์กรด้านการบินพลเรือน รวมถึงผู้ที่เกี่ยวข้องในอุตสาหกรรมการบิน และสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย เพื่อวัตถุประสงค์ในการพัฒนาการวิเคราะห์ข้อมูลด้านความปลอดภัยและการจัดการด้านความปลอดภัยเชิงรุก

๕) ส่งเสริมให้เกิดวัฒนธรรมการปฏิบัติอย่างเป็นธรรมในระบบการบินของประเทศโดยส่งเสริมให้บุคคลหรือองค์กรเกิดความเชื่อมั่นในการรายงานปัญหาด้านความปลอดภัยหรือข้อกังวล โดยปราศจากการดำเนินการใดๆ และจะมีการปฏิบัติอย่างเป็นธรรมต่อผู้ที่เกี่ยวข้อง เว้นแต่มีเจตนาจงใจ หรือการประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง

๖) ดำเนินการตามนโยบายการบังคับใช้กฎหมายที่สอดคล้องกับหลักการของวัฒนธรรมการปฏิบัติอย่างเป็นธรรม

๗) เผยแพร่ข้อมูลด้านความปลอดภัยและสารสนเทศ ด้านความปลอดภัยที่สำคัญ รวมถึงคู่มือแนะนำเกี่ยวกับแนวคิดและหลักการการจัดการด้านนิรภัยให้กับผู้ปฏิบัติงานด้านการบินในอุตสาหกรรมการบิน

๘) สร้างความร่วมมือภายในอุตสาหกรรมการบินของไทยในประเด็นความปลอดภัย และความเสี่ยง รวมถึงกำหนดมาตรการในการลดความเสี่ยงที่เหมาะสมร่วมกัน

๙) ติดตามสมรรถนะด้านความปลอดภัยทั้งหมดของระบบการบินของประเทศผ่านการกำหนดระดับสมรรถนะความปลอดภัยที่ยอมรับได้ วัตถุประสงค์ด้านความปลอดภัย ตัวชี้วัดและเป้าหมายสมรรถนะด้านความปลอดภัย

๑๐) ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการพิทักษ์ข้อมูลด้านความปลอดภัย และสารสนเทศด้านความปลอดภัย เพื่อให้แน่ใจว่ามีการรักษาความปลอดภัยของข้อมูล และจะนำไปใช้เพื่อวัตถุประสงค์ ในการพัฒนาและบริหารจัดการด้านความปลอดภัยในการบินพลเรือนเท่านั้น

๑๑) การแก้ไขประเด็นความปลอดภัย โดยความร่วมมือและการทำงาน ร่วมกันขององค์กรด้านการบินพลเรือนให้มีประสิทธิภาพ

ทั้งนี้ เพื่อให้การจัดทำนโยบายด้านการบินพลเรือนของประเทศ พ.ศ. ๒๕๖๕-๒๕๘๐ สามารถดำเนินการได้อย่างต่อเนื่องและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อประเทศอย่างเป็นรูปธรรม จึงได้กำหนดเป้าหมาย ตัวชี้วัด และกลยุทธ์ของแต่ละนโยบาย เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนงาน ด้านการบินพลเรือนของประเทศที่มีประสิทธิภาพ เกิดประสิทธิผล และบูรณาการหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อย่างเป็นระบบด้วยแล้ว และเมื่อคณะรัฐมนตรีได้พิจารณาเห็นชอบนโยบายด้านการบินพลเรือนของประเทศ พ.ศ. ๒๕๖๕-๒๕๘๐ แล้ว คณะกรรมการการบินพลเรือนจะแจ้งให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องทราบ เพื่อถือปฏิบัติต่อไป รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑ - ๓

๔. ขอบกฎหมายและมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง

พระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ การเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง กำหนดให้คณะกรรมการการบินพลเรือน มีหน้าที่และอำนาจในการกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการบินพลเรือนของประเทศ ดังนี้

(๑) กำหนดนโยบายด้านการบินพลเรือนของประเทศ และพิจารณาอนุมัติแผนนิรภัย ในการบินพลเรือนแห่งชาติ แผนรักษาความปลอดภัยการบินพลเรือนแห่งชาติ แผนอำนวยความสะดวกในการบิน พลเรือนแห่งชาติ แผนแม่บทการจัดตั้งสนามบินพาณิชย์ของประเทศ และแผนด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบินพล เรือนที่คณะกรรมการการบินพลเรือนกำหนด

(๓) กำหนดนโยบายเพื่อคุ้มครองสิทธิของผู้โดยสารหรือผู้ใช้บริการในภาคอุตสาหกรรมการบิน

(๔) กำหนดนโยบายเกี่ยวกับการใช้ห้วงอากาศที่ใช้ในการเดินอากาศของประเทศไทย

และตามมาตรา ๑๕ วรรคสอง นโยบายด้านการบินพลเรือนของประเทศตาม (๑) ให้คณะกรรมการการบินพลเรือน เสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ เมื่อคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบแล้วให้แจ้งให้ หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องทราบเพื่อถือปฏิบัติให้เป็นไปตามนโยบายด้านการบินพลเรือนของประเทศดังกล่าว

๕. ข้อเสนอของส่วนราชการ

คณะกรรมการการบินพลเรือน ในคราวประชุม ครั้งที่ ๔/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๖๕ ได้มีมติให้กำหนดนโยบายด้านการบินพลเรือนของประเทศ ตามพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ เสร็จเรียบร้อยแล้ว ดังนั้น

คณะกรรมการการบินพลเรือน จึงเห็นสมควรเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบนโยบายด้านการบินพลเรือนของประเทศ พ.ศ. ๒๕๖๕-๒๕๘๐ ตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๑) ประกอบมาตรา ๑๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ ตามข้อ ๓

จึงเรียนมาเพื่อโปรดนำกราบเรียนนายกรัฐมนตรีเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายศักดิ์สยาม ชิดชอบ)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม
ประธานกรรมการการบินพลเรือน

สำนักงานปลัดกระทรวง
กองยุทธศาสตร์และแผนงาน
โทร. ๐ ๒๒๘๓ ๓๒๘๐
โทรสาร ๐ ๒๒๘๑ ๔๑๙๑